

Proč islamisté zničili starověký Nimrud aneb příběh o biblickém rebelovi

V březnu letošního roku (2015) zničili bojovníci „Islámského státu (IS)“ starobylá města v severním Iráku. Vyplenili a následně buldozerem srovnali se zemí ruiny starověkého asyrského města Nimrud a ruiny města Hatra a vyrabovali muzeum starožitností v iráckém městě Mosulu.

Proč islamisté ničí starožitnosti?

Oni sami tvrdí, že ničí obrazy falešných bohů a bojují tak za čistotu islámského náboženství. Válčí s prastarými kameny... Nebo snad někdo chce jejich rukama zničit zbývající střípky naší historie? Kdo ve skutečnosti potřeboval zničit vzpomínku na asyrské město? Nebo snad někdo potřebuje starověké asyrské artefakty například do soukromých sbírek nebo... pro tajné rituály?

Abychom pochopili, proč a kdo mohl potřebovat věci z Nimrudu, musíme vědět, co to bylo za město ve starověku. Název města ho spojuje s biblickým králem Nimrodem, vnukem Chámovým. Toto jméno však město získalo až od evropských archeologů v 19. století. Předtím se mu říkalo Kalach (na židovský způsob) nebo Kalchu.

Kdo byl Nimrod?

Wikipedie uvádí následující: *„Nimrod (Nemrod, Nemvrod; hebrejsky נִמְרוֹד - doslova ‚povstaňme‘) - v Pentateuchu, agadských pověstech a legendách Blízkého východu je hrdina, bojovník-lovec a král.*

Podle rodokmenu v Genesis je synem Kúše a vnukem Cháma. Je zmiňován jako ‚silný lovec zvěře před Hospodinem‘; jeho království se nachází v Mezopotámii (Gn 10:9-10). Různé legendy zdůrazňují obraz Nimroda jako tyrana a bohoborce; připisuje se mu stavba Babylónské věže, mimořádná krutost, modloslužebnictví, pronásledování Abraháma a soupeření s Bohem.“

Tak komu byl Nimrod nepřítelem? Abrahámovi a jeho národu-Židům. Samozřejmě, a také muslimskému Ibrahímovi, ale to je jedna a tatáž osoba.

Co tedy způsobilo, že Židé Nimroda tak nenáviděli, že vymazali i jeho pravé jméno, ale zůstalo jen toto „Nimrod“, což znamená povstalec, buřič, rebel. Proti čemu a komu se Nimrod vlastně vzbouřil? Co vlastnil takového, že se mohl postavit proti židovskému Bohu? Možná toto něco hledaly v ruinách města Nimrud rukama bojovníků IS, a poté bylo město srovnáno se zemí?

Nedávno se skrze vědomé snění objevily zajímavé informace na toto téma. Metoda samozřejmě není vědecká a na vědu si nehraje, a někomu se bude zdát vše, co je zde napsáno, pohádkou. Ale stát se může cokoli a je na každém, zdali tomu uvěří, nebo ne.

...Za třpytu hvězd se rozsvítil měsíc. Jemné světlo jeho stříbrných paprsků vytáhlo kamenné město z šera noci. Mnoho přízemních domů s plochými střechami, silné hradby a věže složené z obrovských kamenů. A někde v dáli obrovská čtyřhranná stupňovitá pyramida - věž - zikkurat. Na vrcholu věže se v měsíčním světle lesknou obrovské býčí rohy. „*Tohle je starověký Babylón,*“ zaznělo ve vědomí.

Město spí. Nějaká síla mě nese nad jeho budovami, tichými nádvořími, klidně spícími osly, dílnami, prázdným tržištěm, úzkými uličkami, tmavými listy palm, které se kymácí ve větru jako obrovské vějíře. A hle, už přede mnou stojí chrám - pyramida. Třebaže chrám stojí na samém vrcholu stupňovité pyramidy. To jeho střechu korunuji býčí rohy z ryzího zlata. U vchodu do chrámu stojí dva obrovští kamenní okřídlení býci s lidskými hlavami korunovanými vysokými kamennými turbany.

Ale už jsou pryč a vpředu je další vchod. Hlídají ho stejné postavy. Tentokrát to však nejsou býci, ale lvi s lidskými hlavami a křídly.

Ale už jsou i oni pryč. A vpředu je malá hala, v jejímž stropě je čtvercový otvor do nebe. Měsíční světlo, které jím prochází, dopadá přímo na oltářní kámen. A v měsíčních paprscích začal přímo nad oltářem houstnout jakoby mlžný oblak.

Najednou se z oblaku vynořila ženská postava v jasně modrých šatech, jakoby utkaných z večerní oblohy nebo z lapis lazuli. Dlouhé řasené šaty s širokým lemem ornamentů a hustými třásněmi pokrývaly postavu od hlavy až k patě. Na

hlavě se jí zlatě leskla zvláštní čelenka. Představovala keř nebo rostlinu, ovíjející svými zlatými listy a květy černé jako uhel vlasy. Hluboké, bezedné oči jako by hleděly skrz stěny, skrze mě. Pronikaly vším kolem.

Žena promluvila měkkým hrdelním jazykem, ale ve svém nitru jsem jí začal rozumět.

„Jmenuji se Ištar,“ řekla. „Tady v Baab Ilu (,Babylóně‘) mě považovali za bohyni, protože jsem se svým manželem Dumuzim (Tammúzem) přišla pomáhat místním lidem a učit je. Nějak ti už bylo ukázáno, jak jsme zde postavili tento chrám a nazvali ho Baab Ilu, což znamená ,Boží brána‘, později nazývaná Babylónskou věží (viz téma: Jak se stal Babylón nevěstkou). S manželem jsme přišli společně s učiteli z hvězdného systému Siria přes Měsíc do země Hyperboreje. S námi byla moje sestra Isis a její manžel Osiris a další učitelé, které jste později začali uctívat jako bohy. Po velké válce mezi Atlantidou a Hyperborejí a zničení těchto zemí jsme však přišli sem do Mezopotámie, abychom pomohli přeživším a vedli je dál na cestě civilizace.

Bohužel, dlouho jsem mezi lidmi nepobyla. Naši věční nepřátelé, nepřátelé Země a její okupanti - Anunnaki ze systému Nibiru, poté, co se zmocnili důležitého krystalu řízení planety v pyramidě Kailásu v Tibetu, změnili dimenzionalitu a běh času na

Zemi. Poté již učitelé, nazývaní u vás bohové, nebyli schopni žít v blízkosti lidí. Byli jednoduše vyhozeni do paralelního světa, jelikož svět Země silně zhrubnul, čímž se snížily jeho vibrace. To provedli Anunnaki uměle. Paralelní svět, kde nyní žijí všichni učitelé, kteří pro vás byli bohy, se nazývá různě. Jeden z názvů tohoto světa je Šambala.

Po odchodu bohů do Šambaly se Anunnaki a zástupci temných civilizací vesmíru, kteří s nimi spolupracovali, nazývali pro lidi jmény bohů a začali dělat svévolné věci a uzurpovat si moc na Zemi. Falešná Ištar a zástupce temné civilizace, spolupracující s Anunnaki, jménem Marduk začali lidem v Babylónu a v okolních městech podsouvat zkaženost.

Nedaleko odtud se však nacházelo město Baalbek, pro Anunnaki nepřístupné. A tam vládl Baal. Přišel na Zemi ve stejné době jako my, ale poté, co Anunnaki posunuli Zemi v dimenzionální rovině, se mu podařilo zůstat společně s pozemšťany. Nadále vyprávěl pozemšťanům o Anunnaki a falešných bozích. Pro Anunnaki se stal jejich největším nepřítelem.

K Baalovi přicházelo množství lidí a ti pak šířili zvěsti o tom, co jsou Anunnaki zač a kdo je Jejahowa nebo Adonaj. To byla jména Anunnaki, nejvyššího vládce okupované Země. Baal lidem vyprávěl o tom, jak Adonaj záměrně nasadil na Babylón a další města zrůdné ‚bohy‘, kteří vyžadovali krvavé oběti a zvrácené rituály, aby se na pozadí této hrůzy lidem ukázal jako skutečný bůh, aby lidé vymazali vzpomínku na skutečné učitele z jiných planet. Vždyť v plánech Adonaje i Anunnaki bylo, aby pozemšťané zcela zapomněli na svou minulost, na své příbuzenství s učiteli z jiných planet. Anunnaki potřebovali němé otroky, dávající jim energie strachu, chťiče a válek. Tyto energie Anunnaki vždy potřebovali. Kromě toho museli otroci těžít zlato a přinášet ho Anunnakiům, protože to byl pro Anunnaki, kteří přišli z Nibiru, nejcennější prvek. Udržovali jím atmosféru na jiné planetě, kterou okupovali Nibiruánci (osadníci z Nibiru), Glorii. Tam si Nibiruánci říkali Nifilim.

Baal pocházel ze starobylé vesmírné civilizace světlých býků-lvů. Byla to příšerná doba, neboť Anunnaki-Nifilim plánovali implantovat do Země svůj svět-laboratoř. (O tom všem podrobně v tématu: Jaký svět byl stvořen za sedm dní.) Poté došlo k velké bitvě mezi Nifilim-Anunnaki a Baalem, která měla za následek zničení města Baalbek jaderným výbuchem. Baal musel uprchnout ve své vesmírné lodi, vždyť síly byly nevyrovnané. Nifilim-Anunnaki se podařilo implantovat svůj svět do Země a ten se stal vnitřním odrazem světa Země - zlatým vejcem, neboť jeho skořápka byla vyrobena ze zlata a rtuti, a spuštěn do hlubin Země. Velká potopa pak pokryla mnoho zemí. Babylón a další města utrpěla. Anunnaki vyvezli rodinu Utnapištima, zvaného u vás Noe, v arše na horu Ararat. Tato malá potopa, kterou posléze Anunnaki ve svých spisech zkreslili, se stala celosvětovou, takže historie s Atlantidou a Hyperborejí byla vymazána. Vždyť právě jejich zničení, k němuž došlo mnohem dříve, bylo celosvětovou potopou. Písma přepsaná Anunnaki hovoří také

o stvoření světa za sedm dní, přičemž popisují stejnou událost vpravení vejce - laboratoře a záměrně časově oddělují události potopy a stvoření.

Ale bez ohledu na to, jak moc by Anunnaki chtěli zamotat hlavy lidem přetvořeným v jejich podzemních laboratořích (tzv. stvoření člověka), pravda dříve či později vyjde najevo. A tak se už pravnuke onoho Utnapištima (biblického Noeho), vnuk Chámův - Said, který se narodil ještě před potopou, zamýšlel nad tím, kdo tuto potopu zařídil. Nemohl uvěřit, že Bůh byl tak krutý a potrestal tolik nevinných lidí i s jejich dětmi a nenarozenými dětmi (těhotnými ženami). Byl ještě chlapec, když se plavil v arše svého pradědečka a viděl všechny ty hrůzy. Žasl nad pradědečkovým šíleným fanatismem, když nechtěl vzít na palubu topící se lidi. Pradědeček říkal, že jim to Bůh nepřikázal. A ve vlnách umíraly děti a ženy. Přece není možné, aby je Bůh zabíjel a nedovolil, aby je zachránili, tak uvažoval malý Said,“ pravila Ištar a v očích se jí zajiskřilo rozhořčením, vždyť Bůh skutečně nemůže nařizovat takové věci.

„A tak Said vyrostl a odešel ke kamenům v Baalbeku, neboť od svého otce slyšel legendu o Baalovi, který válčil s Bohem. Strávil na starých kamenech mnoho dní a nocí a jedné noci se mu Baal zjevil. A tehdy se Said dozvěděl, že to nebyl Bůh, kdo způsobil potopu. Tehdy se dozvěděl o Anunnaki. Dozvěděl se celý příběh o falešném stvoření světa a člověka, dozvěděl se o Adonaji - Jejahowovi neboli Jehovovi, dozvěděl se o obsazení Země Anunnaki-Nifilim z Nibiru.

Od té doby Said přijal nové jméno - Nimrod, což znamená rebel, povstalec. Stal se horlivým stoupencem Baala a pronásledovatelem těch, kdo věřili ve falešného boha Jehovu. V ruinách Baalbeku pomohl Baal Nimrodovi najít starobylé předměty přivezené ještě z Baalovy vesmírné domoviny, pomocí nichž bylo možné Anunnaki na mnoho let zadržovat a nepustit je do země.

S Baalovou podporou vybudoval Nimrod nové město Kalach neboli Kaalaš (není souzvučné se slovem Kailás, Kailáš).

Hlavním chrámem města učinil Nimrod Baalův chrám. Kalach se stal hlavním městem Nimrodova nového království. Brzy bylo postaveno několik dalších měst, včetně Ninive, budoucího hlavního města Asýrie. Nimrodův stát se stále více rozrůstal. A nyní dosáhl starověkého Babylónu. Nimrodovi a jeho lidem dalo hodně práce vykopat ruiny Babylónu, vždyť byl pohřben pod zemí, kterou spláchla potopa. Podařilo se mu však to nejdůležitější - vykopat velký zikkurat - pyramidovou věž - chrám, který jsme postavili ještě my. Nimrod obnovil, jak byste řekli, babylónskou věž. Vykopal můj oltář a označil ho. Ale hlavně postavil nový oltář na počest Baala. Na tento oltář umístil zlatou sochu okřídleného býka - Baalův symbol.

Nimrod prožil velmi dlouhý život a jeho děti vládly městům jeho země. Uplynulo sedm generací, ale Nimrod stále žil. Lidem se zdálo, že se v Nimrodově těle vrátil sám Baal. Po celý svůj dlouhý život bojoval proti Jehovovým stoupencům. Všechny

je vyhnal ze země a vyhnal jejich potulné kazatele. Opět jako Baal začal lidem vyprávět o Anunnaki a jejich činech a o tom, jak se před jejich vlivem chránit. Až Anunnaki poslali Abraháma do jeho země.

Abrahám se narodil Nimrodovu příbuznému. Když vyrostl, začal plnit vůli Anunnaki, kteří do něj vložili svou podstatu. Stal se kazatelem anunnakijského učení Jehovy, aby obrátil zemi vzpurného krále zpět do anunnakijského stáda. Anunnaki dokonce provedli zázrak se svou technikou, když Nimrod nařídil Abrahámovi, aby dokázal pravost Jehovy jako boha - tím, že vstoupí do ohně. Abrahám přežil a nebyl popálen, neboť Anunnaki mu pro tento účel dali svůj elixír.

Nimrod však odolal a ukázal Baalovy zázraky. Abrahám musel odejít. Král Nimrod vládl dlouho. Dokud k němu Anunnaki neposlali Abraháмова potomka Ezaua. Bylo to na lovu, který Nimrod tolik miloval. Ezau se ke králi připlížil v přestrojení za sluhu a ubodal ho. Nimrod byl tehdy už velmi starý a nedokázal si s nepřitelem poradit.

Po Nimrodově smrti se jeho království rychle rozpadlo na části a bylo dobyto jinými králi. Takto se Anunnaki nakonec vypořádali s Nimrodem.“

Ištar se odmlčela. A tu náhle ukázala na stěnu. A na stěně se v bledém oparu rozvinul podivný film pohybujících se obrázků. Moderní technika, výbuchy, lidé s černými páskami křičí „Alláhu akbar“ a vyhazují do povětří starobylé kameny. Ničí starobylé město, respektive to, co z něj čas a mnohé další války, které se po tisíciletí valily touto zemí, ušetřily.

„Tohle je starověký Kalach,“ pravila Ištar, „toto město jste nazvali Nimrud. Ruiny starověkého Kalachu, prvního města krále Nimroda, zničili islamisté z nového teroristického společenství - ‚Islámského státu‘.

Ale tito bojovníci prostě nebojují s kameny,“ pokračovala Ištar. „Zaplatili jim za to obrovské peníze. Dostali zapláceno za to, aby přivezli kořist ze starobylého města rebela Nimroda a aby toto město úplně zničili. Zaplatili jim potomci Abraháma, kteří už dávno našli zaslíbenou zemi za velkým oceánem a v Evropě. Světové tajné organizace neviditelné vlády Země, velcí zednáři nového světového řádu, tak provedli magický rituál a obětovali svému bohu Luciferovi - vládci Nibiru, tomu, kterého uctíval sám Jehova, tomu, kterého ctí Anunnaki. Prostřednictvím islamistů vyvezli k tajným rituálům starožitnosti spojené s Nimrodem, aby těmito rituály upevnili svou nedávno pošramocenou moc.

To jen pro obyčejné lidi vědci ‚dokazují‘ nečinnost a nesmyslnost různých rituálů a magie, jak v minulosti nazývali všechny tyto satanské akce a upalovali na ohni ty, kteří se jimi zabývali a nebyli součástí tajných lóží. Kabalistická magie je vědou Anunnaki. A ta vyžaduje oběti, a to velké a krvavé. Války jsou tak akorát, a navíc také přinášejí peněžní příjmy stoupencům Anunnaki v tajných lóžích.

Ničení starožitností není jen barbarstvím divochů, jak je světu předkládají stejní vůdci nového světového řádu. Jedná se o placenou, vědomou a magickou akci. Boj s

Anunnaki z Nibiru a jejich služebníky probíhá na Zemi již několik tisíciletí a nyní se odehrává jeho nejvýznamnější fáze. Brzy přijdou síly, kterým Anunnaki a jejich služebníci z tajných společností světové tajné vlády již nebudou schopni vzdorovat. Všechno má svůj konec. A ten se blíží,“ prohlásila Ištar a rozplynula se v měsíčním světle. Jen obrovský okřídlený kamenný býk hleděl bezednými očima do nekonečné dálky, kde už v růžovém oparu vycházelo slunce.

Zapsala Valeria Kolcova 20.03.2015